

Best of – 67 x kunst

In November 2013 Michael Jeppesen's *Best of - 67 x kunst*, presenting 67 contemporary danish artists, was released.

Ditte Ejlerskov

Den amerikanske popsangerinde Beyoncé synger om et déjà-vu i en video, hvor hun danser som en gal i hundrede forskellige outfits på en plantage, der er berømt for sin brug af slaver. Plantagen ser man tydeligt i videoen, men det er ikke noget, der ser ud til at berøre Beyoncé og Jay-C, der også optræder i videoen, synderligt. Tværtimod ser de ud til at dyrke den hvide mands klichéforestilling om den sorte kvinde. Beyoncé danser barfodet og adræt foran sukkerrørene. Og live har sangerinden sågar iført sig en nederdel af bananer, når hun har optrådt med Dejavú.

Kunstneren Ditte Ejlerskov er mere end almindeligt interesseret i popfænomener. I hendes serie Beyoncé goes Bananas fra 2013 har Ejlerskov kobberetset forskellige motiver fra videoen på papir. Det er små undseelige motiver af Beyoncé og plantagen, der teknisk og stilmæssigt fører publikum tilbage i tiden. Især har hun dyrket en positur fra videoen, hvor Beyoncé går i bro, et fænomen, der engang i 1700-tallet var et tegn på hysteri og galskab, men som i dag forbindes med både velvære som i yoga og med at være sexet, som man vil vide, hvis man ser MTV.

I 2011 malede Ejlerskov en lang række billeder af kvinder; kvinder i bro, kvinder i mærkværdige stillinger, en kvinde, der gemmer sig bag et gardin, og lignende fraværsbilleder som f.eks. uredte senge. *Born this Way* viser en kvinde, der er vredet en smule for meget. Værket *You must Close the Circle* er et freakshow, selvom kvinden, der kigger mod publikum, ser ud til at være ganske afslappet. *Towards the Light* (Rihanna) forestiller sangerinden Rihanna i bikini med spredte ben og skridtet krænget ud mod publikum. I Ejlerskovs malerier handler det om både underkastelse og kontrol, og samtidig kommer der et element af eksorcisme indover. For eksempel ser man en præst uddrive en dæmon af en kvinde, og flere af værkerne kredser desuden om psykiske forstyrrelser. I *Landscape*, der består af to malerier sat oven på hinanden, ser man bagerst i billedet en gravid kvinde, der tager sig til hovedet i et mørklagt rum. Over hendes bryster hænger et aflangt maleri, monteret direkte på det store billedes lærred. Det forestiller en kvinde og en mand siddende på hver sin kant af en seng med ryggen mod hinanden.

The Rihanna Paintings og The Rihanna Reports, begge fra 2013, er to projekter, der virkelig går i dybden med popsangerinden Rihanna. Det er en rejse ind i de farver, mønstre og motiver, der udgør og omgiver Rihanna, i et forsøg på at afdække og svælge i poppen. Malerierne er umiddelbart abstrakte, The Sexy Painting består eksempelvis af trekanter, der peger nedad, som var det et hypermoderne maleri med reference til amerikanske color field-malere. Men det er ikke hele sandheden, som man også vil opdage, når man ser Rihannas trusser i The Sexy Bikini Dance Painting... Det er nemlig hendes trusser, der dissekeres.

The Rihanna Reports er et detaljeret projekt, der nøje afdækker casen Rihanna, som var hun et videnskabeligt undersøgelsesobjekt. Ejlerskov har samlet kasser med oplysninger om alt, hvad Rihanna har haft på, hvornår, hvordan og med hvem, samt informationer om, hvem der står bag kreationerne. Processen i Ejlerskovs eget arbejde med malerierne er ligeledes dokumenteret med billeder undervejs.

Ejlerskovs arbejde tæller også helt andre typer popfænomener. Værket *My African Letters* fra 2011 er noget så bizart som Nigeria-breve, der tages alvorligt. Ejlerskov modtager en mail, hvor hun bliver tilbudt en fjern slægtnings formue. Hun går straks i dialog med en, der kalder sig 'advokaten'. Men i stedet for at afsløre ham som falskner får hun ham lokket med ud i en røverhistorie, der mimer den hvide mands kliché om Afrika, og inden længe er hendes ikkeeksisterende slægtning forvandlet til en rig tukansælger. Serien slutter med endnu en kliché, nemlig Ejlerskovs skyldfølelse over for den afrikanske mand. I værket *My African Letters* ledsages de forskellige løgne og historier, vi læser i mailkorrespondancen, af malerier. Hvor det ekspressive maleri engang var adgangskort til kunstneren, er det i Ejlerskovs tilfælde snarere et vindue til populærkulturens indre.